

DE APOCALYPS ONTHULD

***waarin de verborgenheden die daar voorzien zijn
en tot nu toe verborgen waren,
worden onthuld.***

ZESTIENDE HOOFDSTUK

1. *En ik hoorde een grote stem vanuit de tempel, zeggende tot de zeven engelen: Gaat en giet uit de fioelen van de toorn Gods op aarde.*
2. *En de eerste ging heen en goot zijn fiool uit op de aarde; en er werd een boze en schadelijke zweer in de mensen die het merkteken van het beest hadden en zijn beeld aanbaden.*
3. *En de tweede engel goot zijn fiool uit in de zee en er werd bloed evenals van een dode en alle levende ziel is gestorven in de zee.*
4. *En de derde engel goot zijn fiool uit in de rivieren en in de bronnen der wateren en er werd bloed.*
5. *En ik hoorde de engel der wateren zeggen: Gerecht, o Heer, zijt Gij, Die is en Die was en de Heilige, omdat Gij deze dingen gericht hebt.*
6. *Omdat zij het bloed der heiligen en der profeten vergoten hebben, zo hebt Gij hun ook bloed te drinken gegeven, zij zijn het immers waard.*
7. *En ik hoorde een andere vanuit het altaar zeggen: Ja Heer God Almachtig, waar en gerecht Uw gericht.*
8. *En de vierde engel goot zijn fiool uit in de zon en hem is het gegeven met hitte te slaan de mensen door vuur.*
9. *En de mensen werden verhit met grote hitte en lasterden de Naam Gods, Die mogendheid heeft over deze plagen en zij kwamen niet tot inkeer om Hem heerlijkheid te geven.*
10. *En de vijfde engel goot zijn fiool uit op de troon van het beest en zijn rijk is duister geworden en zij kauwden hun tongen van pijn.*
11. *En zij lasterden de God des hemels vanwege hun pijnen en vanwege hun zweren en zij kwamen niet tot inkeer van hun werken.*
12. *En de zesde engel goot zijn fiool uit op de grote rivier de Eufraat en uitgedroogd is zijn water, opdat bereid zou worden de weg der koningen van de opgang der zon.*
13. *En ik zag vanuit de mond van de draak en vanuit de mond van het beest en vanuit de mond van de pseudoprofeet, drie onreine geesten, de vorsen gelijk.*
14. *Het zijn immers geesten der demonen doende tekenen om heen te gaan tot de koningen der aarde en van het ganse wereldrond, om die te vergaderen tot de oorlog van die grote dag van God Almachtig.*
15. *Zie, Ik kom zoals een dief, gezegend hij die waakt en zijn bekleedselen bewaart, opdat hij niet naakt wandele en zij zijn schaamte zien.*
16. *En hij heeft hen vergaderd op de plaats in het Hebreeuws geheten Armageddon.*
17. *En de zevende engel goot zijn fiool uit in de lucht en er ging een grote stem uit van de tempel des hemels vanuit de troon, zeggende: Het is geschied.*
18. *En er geschiedden stemmen en bliksemen en donderslagen en een grote aardbeving geschiedde, hoedanige niet is geschied van dat de mensen geweest zijn op de aarde, een zodanige aardbeving, dermate groot.*

19. En geworden is de grote stad tot drie delen en de steden der natiën zijn gevallen; en het grote Babylon is gekomen in de gedachtenis vóór God, om haar te geven de beker van de wijn der ontsteking van Zijn toorn.
20. En alle eiland is gevlucht en de bergen zijn niet gevonden.
21. En een grote hagel, als het ware van het gewicht van een talent, daalde neder van de hemel op de mensen en de mensen lasterden God vanwege de plaag van de hagel, omdat die plaag zeer groot was.

DE GEESTELIJKE ZIN

De inhoud van het gehele hoofdstuk.

In dit hoofdstuk worden de boze en de valse dingen in de Kerk van de hervormden onthuld door de invloeiing vanuit de hemel, vers 1.

Bij de geestelijken, vers 2.

Bij de leken, vers 3.

In het verstand van het Woord bij hen, vers 4-7.

In de liefde bij hen, vers 8,9.

In het geloof bij hen, vers 10,11.

In de innerlijke redeneringen bij hen, vers 12-15.

In al hun dingen tegelijk, vers 17-21.

De inhoud van de afzonderlijke verzen.

En ik hoorde een grote stem vanuit de tempel, zeggende tot de zeven engelen: Gaat en giet uit de fiolen van de toorn Gods op de aarde, betekent de invloeiing uit de Heer vanuit het binnenste van de hemel in de Kerk van de hervormden, waar degenen zijn die in het van de naastenliefde gescheiden geloof zijn ten aanzien van de leer en ten aanzien van het leven; en de eerste ging heen en goot zijn fiool uit op de aarde, betekent in hen die in de innerlijke dingen van de Kerk van de hervormden zijn en zich toeleggen op de leer van de rechtvaardigmaking door het geloof-alleen en geestelijken worden genoemd; en er werd een boze en schadelijke zweer, betekent de innerlijke boze en valse dingen, vernietigend voor al het goede en het ware in de Kerk; in de mensen die het merkteken van het beest hadden en zijn beeld aanbaden, betekent bij hen die het geloof-alleen leven en de leer ervan opnemen; en de tweede engel goot zijn fiool uit op de zee, betekent de invloeiing bij degenen daar die in de uiterlijke dingen ervan zijn en in dat geloof en leken worden genoemd; en er werd bloed evenals van een dode en alle levende ziel is gestorven in de zee, betekent bij hen het helse valse, waardoor al het ware van het Woord en vandaar van de Kerk en van het geloof is uitgeblust; en de derde engel goot de fiool uit in de rivieren en in de bronnen der wateren, betekent de invloeiing in het verstand van het Woord bij hen; en er werd bloed, betekent de ware dingen van het Woord vervalst; en ik hoorde de engel der wateren zeggen, betekent het Goddelijk Ware van het Woord; gerecht zijt Gij, o Heer, Die is en Die was en de Heilige, omdat Gij deze dingen hebt gericht, betekent dat dit plaatsvindt vanuit de Goddelijke Voorzienigheid van de Heer, Die is en Die was het Woord, dat anders zou worden ontwijd; omdat zij het bloed der heiligen en van de profeten vergoten hebben, betekent dat dit met als oorzaak dit enige punt, dat het geloof-alleen zaligt zonder de werken van de Wet, wanneer dit eenmaal is opgenomen, alle ware leerstellingen vanuit het Woord verdraait; zo hebt Gij hun ook bloed te drinken gegeven, omdat zij het waard zijn, betekent dat het hun die zich in het geloof-alleen zowel naar de leer als naar het leven hebben bevestigd, was toegelaten om de ware dingen van het Woord te vervalsen en het leven te doordrenken vanuit de vervalste dingen; en ik hoorde een andere vanuit het altaar zeggen: Ja Heer God Almachtig, waar en gerecht Uw gericht, betekent het Goddelijk Goede van het Woord, dat het Goddelijk Ware

bevestigt; en de vierde engel goot zijn fiool uit in de zon, betekent de invloeiing in hun liefde; en hem is het gegeven, met hitte te slaan de mensen door vuur, betekent dat de liefde tot de Heer hen martelde, omdat zij in de begeerten van de boze dingen vanuit de verkwikking van hun liefde waren; en de mensen werden verhit met grote hitte en lasterden de Naam Gods, Die mogendheid heeft over deze plagen, betekent dat zij vanwege de verkwikking van de liefde van zich, die opkomt vanuit de hevige begeerte van de boze dingen, de Goddelijkheid van het Menselijke van de Heer niet hebben erkend, waaruit toch al het goede van de liefde en al het ware van het geloof invloeit; en zij kwamen niet tot inkeer om Hem heerlijkheid te geven, betekent dat zij daarom niet met enig geloof kunnen opnemen dat de Heer de God van hemel en aarde is, ook ten aanzien van het Menselijke, hoewel het Woord dat leert; en de vijfde engel goot zijn fiool uit op de troon van het beest, betekent de invloeiing in hun geloof; en zijn rijk is duister geworden, betekent dat er niets dan valse dingen verschenen; en zij kauwden hun tongen van pijn, betekent dat zij de ware dingen niet uithielden; en zij lasterden de God des hemels vanwege hun pijnen en vanwege hun zweren, betekent dat zij niet konden erkennen dat de Heer alleen de God van hemel en aarde is, vanwege de walgingen vanuit de innerlijke valse en boze dingen; en zij kwamen niet tot inkeer van hun werken, betekent dat zij, hoewel zij onderricht waren vanuit het Woord, toch niet terugtraden van de valsheden van het geloof en van de boosheden van het leven daaruit; en de zesde engel goot zijn fiool uit op de grote rivier de Eufraat, betekent de invloeiing in hun innerlijke redeneringen, waarmee zij de rechtvaardigmaking door het geloof-alleen bevestigen; en uitgedroogd is zijn water, opdat bereid zou worden de weg der koningen van de opgang der zon, betekent dat de valse dingen van die redeneringen verwijderd werden bij hen die uit de Heer in de ware dingen vanuit het goede zijn en in de Nieuwe Kerk moeten worden binnengeleid; en ik zag vanuit de mond van de draak en vanuit de mond van het beest en vanuit de mond van de pseudoprofeet, betekent dat wat werd doorvat vanuit de theologie gegrond op de leer ten aanzien van een drievuldigheid van personen van de Godheid en op de leer van de rechtvaardigmaking door het geloof-alleen zonder de werken der Wet; drie onreine geesten, de vorsen gelijk, betekent dat louter redeneringen en begeerten opkwamen om de ware dingen te vervalsen; het zijn immers geesten van de demonen, betekent dat het de begeerten waren van de ware dingen te vervalsen en van te redeneren vanuit de valse dingen; doende tekenen om heen te gaan tot de koningen der aarde en van het ganse wereldrond, om die te vergaderen tot de oorlog van die grote dag van God Almachtig, betekent de betuigingen dat hun valse dingen ware dingen zijn en de aansporingen van allen in die gehele Kerk, die in dezelfde valse dingen zijn, om de ware dingen van de Nieuwe Kerk te bestrijden; Zie, Ik kom als een dief, gezegend hij die waakt en zijn bekleedselen bewaart, betekent de Komst van de Heer en dan de hemel voor hen die tot Hem schouwen en aanblijven in een leven volgens Zijn geboden, te weten de ware dingen van het Woord; opdat hij niet naakt wandele en zij zijn schaamte zien, betekent opdat zij niet zijn met hen die in geen ware dingen zijn en hun helse liefden verschijnen; en hij heeft hen vergadert op de plaats in het Hebreeuws geheten Armageddon, betekent de staat van de strijd vanuit de valse dingen tegen de ware dingen en de bedoeling om de Nieuwe Kerk te vernietigen, opkomend vanuit de liefde van de heerschappij en de voorrang; en de zevende engel goot zijn fiool uit in de lucht, betekent de invloeiing in alle dingen tegelijk bij hen; en er ging een grote stem uit van de tempel van de hemel vanuit de troon, zeggende: Het is geschied, betekent zo geopenbaard uit de Heer, dat alle dingen van de Kerk zijn verwoest en dat nu het Laatste Gericht aanstaande is; en er geschieden stemmen en bliksemen en donderslagen, betekent de redeneringen, de vervalsingen van het ware en de bewijsvoeringen vanuit de valse dingen van het boze; en een grote aardbeving geschiedde, hoedanige niet is geschied van dat de mensen geweest zijn op de aarde, een zodanige aardbeving, dermate groot, betekent als het ware schuddingen, heftige opwindingen, omkeringen van alle dingen van de Kerk en hun weggetrokken worden van de hemel; en geworden is de grote stad tot drie delen en de steden der natiën zijn gevallen, betekent dat die Kerk ten aanzien van de leer door

hen geheel en al is vernietigd, evenzo alle ketterijen die van haar afkomstig zijn; en het grote Babylon is gekomen in de gedachtenis vóór God, om haar te geven de beker van de wijn der ontsteking van Zijn toorn, betekent dan ook de vernietiging van de dogma's van het rooms-katholieke godsdienstige; en alle eiland is gevlucht en de bergen zijn niet gevonden, betekent dat er niet langer enig ware van het geloof was, noch langer enig goede van de liefde; en een grote hagel, als het ware van het gewicht van een talent, daalde neder van de hemel op de mensen, betekent de afgrijselijke en wrede valse dingen, waardoor al het ware van het Woord en vandaar van de Kerk is vernietigd; en de mensen lasterden God vanwege de plaag van de hagel, omdat die plaag zeer groot was, betekent dat zij, omdat zij bij zich zulke valse dingen hadden bevestigd, de ware dingen dermate ontkenden, dat zij die niet kunnen leren kennen, vanwege de walgingen die opkomen vanuit hun innerlijke valse en boze dingen.

DE ONTVOUWING

676. En ik hoorde een grote stem vanuit de tempel, zeggende tot de zeven engelen: Gaat en giet de fiolen van de toorn Gods op de aarde, betekent de invloeiing uit de Heer vanuit het binnenste van de hemel, in de Kerk van de hervormden, waar degenen zijn die in het van de naastenliefde gescheiden geloof zijn ten aanzien van de leer en ten aanzien van het leven, om van hen de ware en de goede dingen af te nemen en de valse en de boze dingen te openen waarin zij zijn en om hen zo te scheiden van degenen die in de Heer geloven en uit Hem in de naastenliefde en het geloof ervan zijn.

Deze dingen zijn het in één samenvatting, die in dit hoofdstuk zijn vervat; met de tempel wordt de tempel van de tabernakel der getuigenis aangeduid, waarover in het voorgaande hoofdstuk 15:5; waarmee het binnenste van de hemel wordt aangeduid, waar de Heer is in Zijn heiligheid in het Woord en in de Wet, te weten de Decaloog, nr. 669; met de grote stem daaruit, wordt het Goddelijk bevel aangeduid, dat zij zouden gaan en de fiolen uitgieten; onder de zeven engelen wordt de Heer verstaan, zoals eerder in nr. 657; met de fiolen, waarin de plagen waren, uitgieten op de aarde, wordt de invloeiing in de Kerk van de hervormden aangeduid; met de fiolen uitgieten wordt de invloeiing aangeduid en met de aarde wordt de Kerk aangeduid, nr. 285.

Er wordt nog verder gehandeld over de Kerk bij de hervormden, maar in het volgende hoofdstuk over de Kerk bij de rooms-katholieken en daarna over het Laatste Gericht en tenslotte over de Nieuwe Kerk, namelijk het Nieuwe Jeruzalem; zie de voorrede en nr. 2. Eerder in de hoofdstukken 8 en 9 wordt gehandeld over de zeven engelen, hebbende zeven bazuinen, waarop zij bliezen en omdat daar meer eendere dingen voorvallen, zal hier gezegd worden wat met die zeven engelen en wat met deze wordt aangeduid; met de zeven bazuinen, waarop de zeven engelen bliezen, wordt aangeduid het onderzoek en de openbaring van de valse en de boze dingen, waarin degenen zijn die in het van de naastenliefde gescheiden geloof zijn; maar met de zeven fiolen, vol van de zeven laatste plagen, wordt de verwoesting en de voleinding van hen aangeduid, want niet eerder vindt het Laatste Gericht plaats over hen dan wanneer zij verwoest zijn.

De verwoesting en de voleinding in de geestelijke wereld vindt op de volgende wijze plaats: van degenen die in de valse dingen ten aanzien van de leer en daaruit in de boze dingen ten aanzien van het leven zijn, worden alle goede en ware dingen afgenomen, die zij alleen in de natuurlijke mens hebben bezeten en waar vanuit zij geveinsd hebben christelijke mensen te zijn; nadat die dingen weggenomen, zijn zij gescheiden van de hemel en met de hel verbonden; en dan worden zij in de wereld der geesten volgens de verscheidenheden van hun begeerten in gezelschappen gerangschikt, die daarna neerzinken.

De goede en de ware dingen worden van hen afgenomen door de invloeiing vanuit de hemel; de invloeiing vindt plaats vanuit de echte ware en goede dingen, waardoor zij gemarteld en

gepijngd worden, nauwelijks anders dan zoals een slang die tot het vuur of op een mierenhoop wordt geworpen; en daarom werpen zij de goede en de ware dingen van de hemel, die ook de goede en ware dingen van de Kerk zijn, van zich en verdoemen die tenslotte, vanwege de oorzaak dat zij daaruit als het ware een helse pijniging hebben gevoeld; nadat dit is gebeurd, treden zij in hun boze en valse dingen binnen en worden zij gescheiden van de goeden; deze dingen zijn het die in dit hoofdstuk worden beschreven en aangeduid met het uitgieten van de fiolen waarin de zeven laatste plagen waren; in de fiolen waren niet die boze en valse dingen, die met de plagen worden aangeduid, maar waren de echte ware en goede dingen, waarvan de uitwerking zodanig was als beschreven is; de engelen immers gingen uit van de tempel van de tabernakel der getuigenis, waaronder het binnenste van de hemel wordt verstaan, waar niets anders dan de ware en de goede dingen in de Goddelijke Heiligheid zijn, (Openbaring 15:6).

Het is deze verwoesting en voleinding, waarover de Heer spreekt met deze woorden: *‘Wie heeft, die zal gegeven worden, opdat hij overvloediger zal hebben; wie echter niet heeft, van die zal genomen worden, ook wat hij heeft’*, (Mattheüs 13:12; Markus 4:25).

‘Neemt van hem het talent weg en geeft het degene die de tien talenten heeft; want een elk die heeft, die zal gegeven worden dat hij overvloedig zal hebben; en van degene echter die niet heeft, van die zal genomen worden ook wat hij heeft’, (Mattheüs 25:29,29; Lukas 19:24-26).

677. En de eerste ging heen en goot zijn fiool uit op de aarde, betekent in hen die in de innerlijke dingen van de Kerk van de hervormden zijn en zich toeleggen op de leer van de rechtvaardigmaking door het geloof-alleen, die geestelijken worden genoemd. Met de fiool uitgieten wordt de invloeiing aangeduid, zoals eerder in nr. 676; met de aarde wordt de Kerk aangeduid, nr. 285; hier bij degenen daar die in de innerlijke dingen ervan zijn, namelijk degenen die zich toeleggen op de leer van de rechtvaardigmaking door het geloof-alleen; dezen zeggen ook van zichzelf dat zij de innerlijke dingen ervan weten; maar de innerlijke dingen zijn slechts de bevestigingen van die ene stelling dat het geloof-alleen rechtvaardig maakt zonder de werken van de wet; andere innerlijke dingen weten zij niet; en omdat daarin voornamelijk de priesters, de professoren in de theologie en de leraren van de opleidingsinstituten zijn, in één woord, de doctoren en de pastors, vond daarom deze eerste invloeiing plaats in degenen die geestelijken worden genoemd; dat zij het zijn, die daaronder worden verstaan, is omdat gezegd wordt, dat de eerste engel de fiool uitgoot op de aarde en de tweede engel in de zee en dan wordt onder de aarde de Kerk verstaan bij hen die in de innerlijke dingen ervan zijn en onder de zee wordt de Kerk verstaan bij hen die in de uiterlijke dingen ervan zijn, zoals eerder in de nrs. 398, 403, 404, 420, 470; dat dezen worden verstaan, blijkt ook hieruit, dat er wordt gezegd dat er in hen een zweer werd.

678. En er werd een boze en schadelijke zweer, betekent de innerlijke boze en valse dingen, vernietigend voor al het goede en ware in de Kerk.

Met de zweer wordt hier niet iets anders aangeduid dan het boze dat opkomt vanuit het leven volgens dit hoofdpunt van de leer, dat het geloof-alleen zonder de werken van de wet rechtvaardig maakt en zaligt, omdat er volgt: in de mensen die het merkteken van het beest hadden en zijn beeld aanbaden, waarmee dat geloof en het leven volgens dit wordt aangeduid; en daarom worden met de boze en schadelijke zweer aangeduid de innerlijke boze en valse dingen, vernietigend voor al het goede en ware in de Kerk; met schadelijk wordt het vernietigende aangeduid, het boze kan wel niet anders dan het goede vernietigen en het valse het ware.

Dat de zweer die dingen betekent, is omdat zweren van het lichaam komen opzetten uit het bederf van het bloed of uit een andere innerlijke kwaadaardigheid; eender zweren in de geestelijke zin verstaan; deze komen opzetten uit begeerten en de verkwikkingen ervan, die de innerlijke oorzaken zijn; het boze zelf, dat met de zweer wordt aangeduid en in de uiterlijke

dingen als een verkwikking verschijnt, verbergt van binnen in zich de begeerten, waaruit het opkomt en wordt samengesmolten; maar men moet terdege weten, dat de innerlijke dingen van het menselijk gemoed in een opeenvolgende orde en in een gelijktijdige orde zijn bij eenieder; in de opeenvolgende orde zijn zij van de hogere of de eerdere dingen tot de lagere of latere dingen ervan; in de gelijktijdige orde zijn zij in de laatste of de uiterste dingen, maar hier zijn zij van de innerlijke dingen tot de uiterlijke, zoals van het middelpunt tot de omtrekken; dat dit zo is, werd met vele dingen getoond in het werk ‘de Wijsheid van de Engelen aangaande de Goddelijke Liefde en de Goddelijke Wijsheid’, nrs. 173 tot 281, waar over ‘graden’ is gehandeld; waaruit blijkt, dat het laatste de samenvatting is van alle vorige dingen; daaruit volgt, dat alle begeerten van het boze in de gelijktijdige orde zijn van binnen in het boze zelf dat de mens bij zich doorvat; al het boze dat de mens bij zich doorvat, is in laatsten; en daarom verwerpt de mens, wanneer hij het boze van zich werpt, tegelijk ook de begeerten ervan, echter niet uit zich, maar uit de Heer; de mens kan weliswaar uit zich het boze verwerpen, maar niet de begeerten ervan; en daarom moet hij, wanneer hij het boze wil verwerpen door daartegen te strijden, tot de Heer opzien; de Heer immers werkt van binnensten tot laatsten; Hij treedt immers binnen door de ziel van de mens en Hij zuivert. Deze dingen zijn gezegd, opdat men zal weten, dat de zweer betekent het boze dat verschijnt in laatsten of uitersten, opkomend vanuit de innerlijke kwaadaardigheid; dit is het geval bij allen die zich overreden dat het geloof-alleen zaligt en daarom niet nadenken over enig boze bij zichzelf, noch tot de Heer opzien.

Zweren en wonden betekenen de boze dingen in uitersten, opkomend vanuit de innerlijke boze dingen, die de begeerten zijn: *‘Van de voetzool af tot het hoofd toe is er geen ongereptheid; wond en litteken en verse plaag, die niet uitgedrukt, niet verbonden zijn, niet met olie verzacht’*, (Jesaja 1:6,7).

‘Mijn ongerechtigheden zijn over mijn hoofd gegaan, mijn wonden stonken, zijn verzweerd vanwege mijn dwaasheid’, (Psalm 38:5,6).

‘Ten dage als Jehovah de breuk van Zijn volk zal verbinden en de wond van de plaag genezen’, (Jesaja 30:26).

‘Indien gij niet de stem van Jehovah zult gehoorzaamd hebben, door waar te nemen dat gij Zijn geboden doet, zo zal Jehovah u slaan met de zweer van Egypte, met spenen en met droge schurft en met jeuksel; en met boze zweer op de knieën en op de dijen, waarvan gij niet kunt genezen worden, van uw voetzool af tot aan uw schedel’, (Deuteronomium 28:15,27,35).

‘Met de zweer van blaren uitbottende in de mens en in het beest in Egypte’, (Exodus 9:8-11) is ook niet iets anders aangeduid, want de wonderen die daar hebben plaatsgevonden, betekenden de boze en de valse dingen, waarin zij waren.

En omdat de Joodse natie in de ontwijding van het Woord was en deze met melaatsheid wordt aangeduid, was daarom de melaatsheid niet alleen in hun vlees, maar ook in hun klederen, huizen en vaten; en de geslachten van de ontwijding worden aangeduid met de verschillende boze dingen van de melaatsheid, namelijk: gezwollen, zweren van de gezwollen, witte en roodachtige blaren, etterbuilen, vurige branden, vlechten, schurft e.d. (Leviticus 13:1).

De Kerk bij die natie immers was een uitbeeldende Kerk, waarin de innerlijke dingen werden uitgebeeld door de uiterlijke dingen die overeenstemden.

679. In de mensen die het merkteken van het beest hadden en zijn beeld aanbaden, betekent bij degenen die het geloof-alleen leven en de leer ervan opnemen.

Met het merkteken van het beest hebben, wordt aangeduid het geloof-alleen erkennen en dat bij zichzelf bevestigen en daarnaar leven; en met zijn beeld aanbidden, wordt aangeduid de leer ervan opnemen, nr. 602, 634, 637.

Onder het geloof-alleen leven en de leer ervan opnemen, wordt verstaan, het leven ter wille van het heil voor niets achten, noch aan enige waarheid waarde hechten, omdat men gelooft

dat men gezaligd wordt als men slechts tot God de Vader bidt, dat Hij Zich erbarme ter wille van de Zoon.

Dit doen vooral degenen die de innerlijke dingen van die leer weten en erkennen; over dezen immers wordt hier gehandeld, zie nr. 677.

680. En de tweede engel goot zijn fiool uit op de zee, betekent de invloeiing van het ware en het goede uit de Heer bij degenen in de Kerk van de hervormden, die in de uiterlijke dingen ervan zijn en in dat geloof en leken worden genoemd.

Met de fiool uitgieten, wordt de invloeiing van het ware en het goede uit de Heer aangeduid, nrs. 676, 677; met de zee wordt het uiterlijke van de Kerk aangeduid, dus degenen die in de uiterlijke dingen ervan zijn, terwijl met de aarde het innerlijke van de Kerk wordt aangeduid, dus degenen die in de innerlijke dingen ervan zijn, nrs. 398, 403, 404, 420, 470, 677; dezen zijn degenen die leken worden genoemd en in dat geloof zijn.

681. En er werd bloed evenals van een dode en alle levende ziel is gestorven in de zee, betekent bij hen het helse valse, waardoor al het Ware van het Woord en vandaar van de Kerk en van het geloof, is uitgeblust.

Met het bloed evenals van een dode, of met geronnen bloed en etter, wordt het helse valse aangeduid; met het bloed wordt immers het Goddelijk Ware aangeduid en in de tegengestelde zin dat Ware maar dan vervalst, nr. 379; maar met het bloed zoals van een dode wordt het helse valse aangeduid, want met de dood wordt de uitblussing van het geestelijk leven aangeduid en vandaar wordt met de dode het helse aangeduid, nrs. 321, 525; daarmee dat alle levende ziel is gestorven, wordt aangeduid dat al het ware van het Woord, van de Kerk en van het geloof, is uitgeblust; met de levende ziel immers wordt het Ware van het geloof aangeduid, vandaar wordt met de levende ziel gestorven, het ware van het geloof uitgeblust aangeduid; met de ziel wordt in het Woord, daar waar over de mens wordt gehandeld, zijn geestelijk leven aangeduid, dat ook het leven van het verstand is en omdat het verstand het verstand is vanuit de ware dingen en de ware dingen van het geloof zijn, wordt daarom met de ziel het ware van het geloof aangeduid; dat dit met de ziel wordt aangeduid, kan uit vele plaatsen in het Woord vaststaan en eveneens uit die plaatsen, waar ziel en hart wordt gezegd; dat onder de ziel en het hart het leven van de mens wordt verstaan, is duidelijk, maar zijn leven is vanuit de wil en vanuit het verstand, of geestelijk gesproken, vanuit de liefde en de wijsheid en verder vanuit de naastenliefde en het geloof; het leven van de wil vanuit het goede van de liefde of van de naastenliefde wordt verstaan onder het hart en het leven van het verstand vanuit de ware dingen van de wijsheid of van het geloof, wordt verstaan onder de ziel; deze levens worden onder de ziel en het hart verstaan in (Mattheüs 22:37; Markus 12:30,33; Lukas 10:27; Deuteronomium 6:5; 10:12; 11:13; 26:16; Jeremia 32:41) en elders; ook in die plaatsen waar hart op zichzelf en ziel op zichzelf wordt gezegd.

Dat de oorzaak van die benaming is vanuit de overeenstemming van het hart met de wil en de liefde en van het ademen van de long met het verstand en de wijsheid, kan men zien in het werk ‘de Wijsheid van de Engelen aangaande de Goddelijke Liefde en de Goddelijke Wijsheid’ deel 5, waar over die overeenstemming is gehandeld.

683. En de derde engel goot de fiool uit in de rivieren en in de bronnen van de wateren, betekent de invloeiing in het verstand van het Woord bij hen.

Met de derde engel, uitgietende de fiool, wordt, net als met de vorige, de invloeiing uit de Heer aangeduid vanuit de ware en de goede dingen, hier in het verstand van het Woord bij hen; met de rivieren worden immers de ware dingen in overvloed aangeduid, die van dienst zijn aan de redelijke mens, dus aan het verstand, voor de leer en het leven, nr. 409; en met de bron der wateren wordt aangeduid de Heer ten aanzien van het Woord, dus het Woord van de Heer en vandaar worden met de bronnen der wateren de Goddelijke ware dingen daaruit aangeduid, nrs. 384, 409.

684. En er werd bloed, betekent de vervalste ware dingen van het Woord.

Dat met bloed in de goede zin het Goddelijk Ware wordt aangeduid en in de tegengestelde zin dat Ware maar dan vervalst, zie nr. 379; dat het vervalste en ontwijde Goddelijk Ware met bloed wordt aangeduid, is omdat de Joden het Bloed van de Heer hebben vergoten en Dit was het Goddelijk Ware Zelf ofwel het Woord en dit hebben zij gedaan, omdat zij alle ware dingen van het Woord hebben vervalst en ontwijd; dat de Heer heeft geleden als het Woord, of dat de Joodse natie de Heer geweld heeft aangedaan, zoals zij het Woord geweld heeft aangedaan, zie ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem aangaande de Heer’, nrs. 15 tot 17. Dat degenen die in het geloof-alleen zijn, alle ware dingen van het Woord vervalsen, is omdat het gehele Woord handelt over het leven volgens de geboden daar en over de Heer, dat Hij Jehovah en Hij alleen God is en zij die in het geloof-alleen zijn, niet denken over het leven volgens de geboden in het Woord, noch tot de Heer gaan.

685. En ik hoorde de engel der wateren zeggen, betekent het Goddelijk Ware van het Woord. Met de engel der wateren wordt niet iets anders aangeduid dan het Goddelijk Ware van het Woord, omdat de wateren de ware dingen betekenen, nr. 50; en de engel betekent het Goddelijke uit de Heer, nrs. 415, 631, 633 en eveneens het Ware uit Hem, nr. 170.

686. Gerecht zijt Gij, o Heer, Die is en Die was en de Heilige, omdat Gij deze dingen hebt gericht, betekent dat dit plaatsvindt vanuit de Goddelijke Voorzienigheid van de Heer, Die is en Die was en Die was het Woord en het Goddelijk Ware Zelf, dat anders zou worden ontwijd.

Gerecht zijt Gij, o Heer, omdat Gij deze dingen hebt gericht, betekent dat dit vanuit de Goddelijke Voorzienigheid van de Heer is, waarover hierna; Die is en Die was, betekent de Heer ten aanzien van het Woord, namelijk dat Hij is en was het Woord, (Johannes 1:1,2,14); dat de Heer hier als het Woord wordt verstaan, is omdat er gehandeld wordt over het verstand van het Woord bij hen die van de Kerk zijn; nog meer dingen die worden aangeduid met Hij is en Hij was, de Aanvang en het Einde, de Eerste en de Laatste, de Alfa en de Omega, waar over de Heer wordt gehandeld, zie de nrs. 13,29-31,38,57; daarmee dat Hij Heilig wordt genoemd, wordt aangeduid dat Hij het Goddelijk Ware Zelf is, nrs. 173, 586, 666; hieruit blijkt, dat met gerecht zijt Gij, o Heer, Die is en Die was en de Heilige, omdat Gij deze dingen hebt gericht, wordt aangeduid dat dit is vanuit de Goddelijke Voorzienigheid van de Heer, dat zij die in het geloof-alleen zijn, de waarheden van het Woord vervalsen, is omdat zij, indien zij die dingen wisten tot zover dat zij ze innerlijk konden denken, die zouden ontwijden; zij zijn immers in de boze dingen, omdat zij de boze dingen niet als zonden schuwen, noch rechtstreeks tot de Heer gaan; en daarom zouden zij, indien zij de echte ware dingen opnamen, deze vermengen met de boze dingen van hun leven, waarvandaan de ontwijding van het heilige zou opkomen; daarom behoort het tot de wetten van de toelating, die ook de wetten van de Goddelijke Voorzienigheid zijn, dat zij vanuit zich de ware dingen vervalsen, en voor evenzoveel als zij in de boze dingen van het leven zijn.

Dat het de Goddelijke Voorzienigheid is, dat zij die in de boze dingen van het leven zijn, niet anders dan in de valse dingen van de leer zijn, ter wille hiervan dat de Goddelijke Ware dingen van het Woord niet worden ontwijd, zie ‘de Wijsheid van de Engelen aangaande de Goddelijke Voorzienigheid’, nrs. 221 tot 233, 257.

687. Omdat zij het bloed der heiligen en van de profeten vergoten hebben, betekent dat met als oorzaak dit enige punt, dat het geloof-alleen zaligt zonder de werken der wet, die eenmaal zijn opgenomen, alle ware leerstellige zaken vanuit het Woord verdraait.

Met bloed vergieten wordt hier, als eerder nr. 684, aangeduid, de ware dingen van het Woord vervalsen, dus die verdraaien; met de heiligen worden degenen aangeduid die in de ware dingen van de Kerk zijn, en dus eveneens, abstract genomen de ware dingen van de Kerk, nr.

586; met de profeten worden degenen aangeduid die in de leerstellingen vanuit het Woord zijn en dus eveneens abstract genomen, de leerstellige dingen vanuit het Woord, nr. 133.

688. Zo hebt Gij hun bloed te drinken gegeven, omdat zij het waard zijn, betekent dat het vanuit de Goddelijke Voorzienigheid van de Heer, degenen die zich in het geloof-alleen zowel naar de leer als naar het leven bevestigd hebben, was toegelaten om de ware dingen van het Woord te vervalsen en het leven te doordrenken vanuit de vervalste dingen.

Met bloed drinken wordt niet slechts het vervalsen van de ware dingen van het Woord aangeduid, maar ook het leven doordrenken vanuit de vervalste dingen, want wie drinkt, eigent zich toe, de oorzaak hiervan is, dat degenen die het geloof-alleen opnemen en ernaar leven, in de boze dingen ten aanzien van het leven zijn en het boze dat bij hen werkt; en van hen die in de boze dingen zijn, wordt hier gezegd dat zij het waard zijn, zoals het in de wereld wordt gezegd van hen die wegens misdaden worden gestraft.

Ten aanzien van de Goddelijke Voorzienigheid hieromtrent, zie nr. 686.

689. En ik hoorde een andere vanuit het altaar zeggen: Ja Heer God Almachtig, waar en gerecht Uw gericht, betekent het Goddelijk Goede van het Woord, bevestigend dat Goddelijk Ware.

Met een andere, namelijk een andere engel, wordt het Goddelijk Goede van het Woord aangeduid; met de engel wordt het Goddelijke uit de Heer aangeduid, nrs. 415, 631, 633; en met de engel vanuit het altaar, wordt het Goddelijk Goede van de Liefde aangeduid, nr. 648; hier het Goddelijk Goede van het Woord, omdat over het Woord nog verder wordt gehandeld en omdat met de engel der wateren het Goddelijk Ware van het Woord wordt aangeduid, nr. 685; omdat nu het Goddelijk Goede van het Woord en het Goddelijk Ware van het Woord één maken, worden daarom eendere dingen aangeduid met hetgeen de engel der wateren sprak en met hetgeen de engel vanuit het altaar sprak; de engel der wateren zei immers: Gerecht zijt Gij, Heer, Die is, Die was en de Heilige, omdat Gij deze dingen gericht hebt; echter deze engel vanuit het altaar zei: Ja Heer, God Almachtig, waar en gerecht zijn Uw gericht; deze beide woorden betekenen eendere dingen, alleen met dit verschil, dat de een sprak vanuit het Ware en de ander vanuit het Goede; en dat de een bevestigde wat de ander gesproken had, maar met andere woorden, de een met woorden die tot de klasse van het Ware behoren en de ander met woorden die tot de klasse van het Goede behoren; er is immers een huwelijk van het goede met het ware in de afzonderlijke dingen van het Woord, nr. 97; en er zijn woorden van het goede en woorden van het ware, die anders schijnen, maar toch eendere dingen behelzen.

690. En de vierde engel goot zijn fiool uit in de zon, betekent de invloeiing in hun liefde.

Met de fiool uitgieten wordt hier, evenals eerder, de invloeiing vanuit de goede en de ware dingen aangeduid, hier in hun liefde, want met de zon wordt de Goddelijk Liefde van de Heer aangeduid en in de tegengestelde zin de liefde van zich, nrs. 53, 382, 414; hier de liefde van zich, omdat volgt dat de mensen met hitte werden geslagen door vuur en zij verhit werden met grote hitte, waarmee begeerten van die liefde worden aangeduid.

691. En hem is het gegeven met hitte te slaan de mensen door vuur, betekent dat de liefde tot de Heer hen martelde, omdat zij in de begeerten van de boze dingen vanuit de verkwikking van hun liefde waren.

Aangezien met de fiool uitgieten de invloeiing uit de Heer vanuit de goede en ware dingen wordt aangeduid, wordt daarom met de fiool uitgieten in de zon, de invloeiing uit de Heer vanuit de Goddelijke Liefde aangeduid, om zo te onthullen hoedanig de liefde was bij de mensen van die Kerk; vandaar werd met het is de engel gegeven met hitte te slaan de mensen door vuur, aangeduid dat de Goddelijke Liefde van de Heer hen martelde; en omdat de

Goddelijke Liefde van de Heer geen anderen martelt dan degenen die in de begeerten zijn van de boze dingen vanuit de verkwikking van de liefde van zich, zo volgt daaruit, dat met het is hem gegeven, met hitte te slaan de mensen door vuur, wordt aangeduid dat de liefde tot de Heer hen martelde, omdat zij in de begeerten van de boze dingen vanuit het verkwikkelijke van de liefde van zich waren; dat de hitte de begeerten tot de boze dingen en daaruit tot de valse dingen aanduidt, zie nr. 382; en dat het vuur de Goddelijke Liefde betekent en in de tegengestelde zin de helse liefde, nr. 494.

Dat de liefde van zich de helse liefde is en dat het verkwikkelijke ervan het helse verkwikkelijke is en dat het verkwikkelijke van die liefde ontstaat en bestaat uit talloze begeerten van de boze dingen, is met vele dingen getoond in de werken ‘de Wijsheid van de Engelen aangaande de Goddelijke Voorzienigheid’ en verder in ‘de Wijsheid van de Engelen aangaande de Goddelijke Liefde en de Goddelijke Wijsheid’; dat dit zo is, weet men niet in de christelijke wereld, omdat men niet weet wat de Liefde tot de Heer is en deze Liefde zal leren wat de liefde van zich is.

692. En de mensen werden verhit met grote hitte en lasterden de Naam van God, Die mogendheid heeft over deze plagen, betekent dat zij vanwege het verkwikkelijke van de liefde van zich, opkomend vanuit de hevige begeerten van de boze dingen, niet hebben erkend de Goddelijkheid van het Menselijke van de Heer, waaruit evenwel al het goede van de liefde en al het ware van het geloof invloeit.

Met de hitte worden de begeerten van de boze dingen aangeduid, bij degenen die in de liefde van zich en in het verkwikkelijke ervan zijn, nrs. 382, 691; vandaar wordt met verhit worden met grote hitte, aangeduid in hevige begeerten zijn en zo in de verkwikking van de liefde; met de Naam van God lasteren, wordt aangeduid de Goddelijkheid van het Menselijke van de Heer en ook de heiligheid van het Woord loochenen, nrs. 571, 582; lasteren is loochenen of niet erkennen en de Naam Gods is het Goddelijk Menselijke van de Heer en tegelijk het Woord, nr. 584; met mogendheid hebben over de plagen, wordt aangeduid dat uit Hem al het goede van de liefde en al het ware van het geloof invloeit, waardoor de boze en de valse dingen worden verwijderd, nrs. 673, 680, 690; en omdat de zeven engelen, hebbende de zeven plagen uitgingen van de tempel van het tabernakel der getuigenis, (Openbaring 15:5,6) en met de tempel van het tabernakel der getuigenis, het binnenste van de hemel wordt aangeduid, waar de Heer is in Zijn Heiligheid in het Woord en in de Wet, welke de Decalooq is, nr. 669 en daaruit de invloeiing plaatsgevonden heeft, wat met de plagen uitgieten wordt aangeduid, nr. 676, zo staat vast, dat onder God, Die mogendheid heeft over de plagen, wordt verstaan de Heer, van Wie alles uitgaat.

Het zal in het kort worden gezegd, hoedanig de liefde van zich is: het verkwikkelijke ervan gaat elke verkwikking in de wereld te boven; het is immers samengesmolten uit louter begeerten van de boze dingen en iedere begeerte ademt haar verkwikkelijke uit; elk mens wordt in dit verkwikkelijke geboren; en omdat dit het gemoed van de mens aandrijft om bij voortduur aan zichzelf te denken, trekt het dat gemoed ervan af, te denken over God of over de naaste, tenzij uit zich en over zich; en daarom wordt het, indien God de begeerten ervan niet begunstigt, vertoornd; dat verkwikkelijke maakt wanneer het groeit, dat de mens niet boven zichzelf kan denken, maar beneden zich denkt; het dompelt immers het gemoed onder in het eigene van zijn lichaam; vandaar wordt de mens geleidelijk aan zinlijk en de zinlijke mens spreekt op hoge en verheven toon over wereldse en burgerlijke zaken, maar hij kan over God en over Goddelijke dingen niet spreken dan alleen vanuit het geheugen; indien hij een burgerlijk persoon is, erkent hij de natuur als schepper en de eigen voorzichtigheid of het verstand als bestuurder en ontkent hij God; indien die mens een priester is, spreekt hij over God en over de Goddelijke dingen vanuit het geheugen, ook op een hoge en verheven toon, maar in zijn hart gelooft hij die dingen slechts weinig.

693. En zij kwamen niet tot inkeer om Hem heerlijkheid te geven, betekent dat zij niet met enig geloof kunnen opnemen dat de Heer de God van hemel en aarde is, ook ten aanzien van het Menselijke, hoewel het Woord dat leert.

Met niet tot inkeer komen, wordt aangeduid niet terugtreden van de boze dingen, maar daarin blijven; en met Hem niet heerlijkheid geven, wordt aangeduid niet met het geloof opnemen dat de Heer de God van hemel en aarde is; dit immers is Hem heerlijkheid geven.

Dat de Heer de God van hemel en aarde is, leert Hijzelf klaarblijkend in, (Mattheüs 28:18; Johannes 13:3; 17:2,3); en verder dat *'de Vader en Hij één zijn'*, (Johannes 10:30; 12:45; 14:6-11; 16:15) en elders; en bovendien leert de leer van de Kerk, dat het Goddelijke en het Menselijke Eén Persoon zijn, verenigd zoals de ziel en het lichaam.

694. En de vijfde engel goot zijn fiool uit op de troon van het beest, betekent de invloeiing uit de Heer in hun geloof.

Daarmee dat de engel zijn fiool uitgoot, wordt hier, als eerder, de invloeiing aangeduid; en met de troon van het beest wordt aangeduid, waar het geloof-alleen regeert; met de troon wordt het rijk aangeduid en met het beest, het geloof-alleen, nrs. 567, 576, 577, 594, 601, 660. Dat 'troon' ook wordt gezegd van de regering van het boze en het valse, blijkt uit de volgende plaatsen: *'De draak gaf aan het beest zijn kracht en zijn troon en grote mogendheid'*, (Openbaring 13:2).

'Ik ken uw werken en waar gij woont, waar de troon des satans is', (Openbaring 2:13).

'Ik was ziende, totdat de tronon heengeworpen werden en de Oude der dagen Zich zette', (Daniël 7:9).

'Ik zal de troon der koninkrijken omkeren en de sterkte van de koninkrijken der natiën', (Haggai 2:22).

'Lucifer zei: Ik zal mijn troon boven de sterren verhogen', (Jesaja 14:13) en elders.

695. En zijn rijk is duister geworden, betekent dat er niets dan valse dingen verschenen.

Met de duisternis worden de valse dingen aangeduid, omdat met het licht het ware wordt aangeduid; dat de duisternis betekent de valse dingen waardoor de boze dingen zijn en de donkerheid de valse dingen vanuit de boze dingen, zie nr. 413; vandaar wordt met het rijk van het beest is duister geworden aangeduid dat er niets dan valse dingen verschenen.

Dat degenen die het van de naastenliefde gescheiden geloof hebben bevestigd, het gehele Woord vervalsen, zie de nrs. 136, 610; dat zij niet enige ware dingen hebben, nrs. 489, 501, 653; maar louter valse dingen, nrs. 563, 597, 602.

Maar de valse dingen van hun geloof verschijnen weliswaar voor henzelf niet als duistere zaken, dat wil zeggen, als valse dingen, maar zij verschijnen als lichtend, dat wil zeggen, als ware dingen, nadat zij die bevestigd hebben; niettemin verschijnen zij als duister, wanneer zij worden beschouwd vanuit het licht van de hemel, dat alle dingen onthult en daarom wordt het, wanneer het licht van de hemel in de kamers bij hen in de hel invloeit, zó duister dat de een de ander niet ziet; en daarom is de gehele hel gesloten, zodat er zelfs niet één spleet open staat en dan zijn zij in hun eigen schijnsel; dat het hun niet toeschijnt in de duisternis te zijn, maar in een schijnsel, hoewel zij in de valse dingen zijn, is omdat hun valse dingen, nadat zij die bevestigd hebben, als ware dingen aan hen verschijnen; vandaar hun schijnsel, maar het is een dwaallicht, zoals het schijnsel van de bevestiging van het valse is; dit schijnsel stemt overeen met het schijnsel van het gezicht van nachtuilen en vleermuizen, voor welke duisternis schijnsel is en schijnsel duisternis, ja zelfs de zon louter donkerheid is; zulke ogen verkrijgen ook na de dood degenen die zich in de wereld in valsheden hebben bevestigd en wel dermate, dat zij het valse zoals het ware en het ware zoals het valse zien.

696. En zij kauwden hun tongen van pijn, betekent dat zij de ware dingen niet uithielden.

Onder de pijn wordt niet de pijn vanwege de valse dingen verstaan; deze doen hun geen pijn; maar daaronder wordt de pijn vanwege de ware dingen verstaan, dus dat zij die niet uithielden; met de tongen kauwen, wordt aangeduid de ware dingen niet willen horen; met de tong immers wordt de belijdenis van het ware aangeduid, omdat de tong het denken van dienst is voor de spraak en geestelijk voor de belijdenis; met de tong kauwen wordt aangeduid het denken ervan afhouden de ware dingen te horen; dat dit met de tong kauwen wordt aangeduid, kan niet uit het Woord bevestigd worden, omdat men er daarover niet verder van leest, maar het is te weten gegeven uit ondervinding in de geestelijke wereld; wanneer daar iemand de ware dingen van het geloof spreekt, houden de geesten die het niet verdragen de ware dingen te horen, hun tongen met de tanden terug en bijten ook op de lippen en zij brengen anderen er ook toe hun tongen en lippen met de tanden te drukken en wel tot aan pijn toe; hieruit blijkt nu dat met zij kauwden hun tongen van pijn, wordt aangeduid dat zij de ware dingen niet uithielden.

Dat de tong als spraakorgaan het denken en de belijdenis betekent en eveneens de leer van het ware, zie nr. 282.

697. En zij lasterden de God van de hemel vanwege hun pijnen en vanwege hun zweren, betekent dat zij niet konden erkennen dat de Heer alleen de God van hemel en aarde is, vanwege de walgingen vanuit de innerlijke valse en boze dingen, opkomend vanuit het erkende en opgenomen dogmatische ten aanzien van het geloof-alleen.

Met de God van de hemel lasteren, wordt aangeduid loochenen of niet erkennen dat de Heer alleen de God van hemel en aarde is, nrs. 571, 582; met de pijnen worden de pijnen om dat te erkennen aangeduid, zoals eerder in nr. 696; dus de walgingen vanuit de innerlijke valse dingen, want dat wat tegenzin inboezemt, is pijnlijk; van pijnen wordt gesproken met betrekking tot de valse dingen; met de zweren worden de innerlijke boze dingen aangeduid, nr. 678; en omdat de innerlijke boze en valse dingen opkomen vanuit het erkende en opgenomen dogmatische ten aanzien van het geloof-alleen, wordt daarom ook dit aangeduid.

698. En zij kwamen niet tot inkeer van hun werken, betekent dat zij, hoewel onderricht vanuit het Woord, toch niet terugtreden van de valse dingen van het geloof en van de boze dingen van het leven daaruit.

Met niet tot inkeer komen wordt aangeduid niet terugtreden, zoals eerder in nr. 693; en met de werken worden hier de valse dingen van het geloof en de boze dingen van het leven daaruit aangeduid, nr. 641.

Het is volgens de zin van de letter dat de pijnen en de zweren hen niet daartoe konden aandrijven om tot inkeer te komen van de valse en de boze dingen, maar het is volgens de geestelijke zin dat het onderricht vanuit het Woord hen niet kon wegdrijven van de boze en de valse dingen, omdat deze hels zijn.

Hieruit blijkt, dat met zij kwamen niet tot inkeer van hun werken, wordt aangeduid dat zij, hoewel vanuit het Woord onderricht, toch niet terugtreden van de valse dingen van het geloof en van de boze dingen van het leven daaruit.

Er wordt gezegd dat de werken hier zijn de valse dingen van het geloof en de boze dingen van het leven daaruit; dit wordt zo gezegd, omdat het valse van het geloof voorafgaat en het boze van het leven volgt; het valse van het geloof immers is dit, dat het boze hem niet verdoemt die in het geloof is; vandaar leeft de mens onbezorgd, zonder te denken over enig boze en zo komt hij nooit tot inkeer of doet boete; eender doet degene die, indien hij zich daarvan overreedt dat de werken niets tot het heil toedoen, maar dat het geloof-alleen zonder die werken het heil bewerkt.

699. En de zesde engel goot zijn fiool uit op de grote rivier de Eufraat, betekent de invloeiing uit de Heer in hun innerlijke redeneringen, waarmee zij de rechtvaardigmaking door het geloof-alleen bevestigen.

Met de zesde engel die zijn fiool uitgoot, wordt hier als eerder de invloeiing aangeduid; met de grote rivier de Eufraat, worden de innerlijke redeneringen aangeduid, zie de nrs. 444, 445, hier de innerlijke redeneringen van die Kerk, waarmee zij de rechtvaardigmaking door het geloof-alleen bevestigen, omdat daarover wordt gehandeld in wat nu volgt.

700. En uitgedroogd is zijn water, opdat bereid zou worden de weg der koningen van de opgang der zon, betekent dat de valse dingen van die redeneringen verwijderd werden bij hen die uit de Heer in de ware dingen vanuit het goede zijn en in de Nieuwe Kerk moeten worden binnengeleid.

Daarmee dat het water is uitgedroogd, wordt aangeduid dat de valse dingen van die innerlijke redeneringen zijn verwijderd; en met het water worden de ware dingen aangeduid en in de tegengestelde zin de valse dingen, nrs. 50, 614; hier dus de valse dingen van de innerlijke redeneringen, omdat het het water was van de rivier de Eufraat, waarmee de redeneringen worden aangeduid, nr. 699; met de koningen voor wie de weg bereid zou worden, worden degenen aangeduid die uit de Heer in de ware dingen vanuit het goede zijn, nrs. 20, 483; met de opgang van de zon wordt aangeduid de aanvang van de Nieuwe Kerk uit de Heer, iets eenders als met de morgen, nr. 151; met de weg bereiden, wordt aangeduid voorbereiden om binnen te leiden; hieruit blijkt, dat met uitgedroogd is het water, opdat bereid zou worden de weg der koningen van de opgang der zon, wordt aangeduid dat de valse dingen van de innerlijke redeneringen verwijderd werden bij hen die uit de Heer in de ware dingen vanuit het goede zijn en in de Nieuwe Kerk moeten worden binnengeleid.

Dit is de reeks der dingen; hier wordt gehandeld over de voleinding of het einde van de huidige Kerk en over de instauratie of de aanvang van de Nieuwe Kerk en over de twisten; degenen van de huidige Kerk die in het geloof-alleen zijn, worden verstaan onder de draak, het beest en de pseudoprofeet, waarover hierna; en de twisten ervan met hen die van de Nieuwe Kerk zullen zijn, worden verstaan onder de vergadering van de koningen der aarde tot de slag; degenen echter die uit de Nieuwe Kerk zullen zijn, met wie zij twisten, worden verstaan onder hen voor wie het water van de rivier de Eufraat is opgedroogd, opdat de weg bereid zou worden voor de koningen van de opgang der zon.

Dit sluit iets eenders in als het binnenleiden van de zonen Israëls in het land Kanaän, met dit onderscheid dat voor hen de rivier de Jordaan werd uitgedroogd, maar voor dezen de rivier de Eufraat; de oorzaak dat het voor dezen de rivier de Eufraat was, is deze, dat zij hier redetwisten met innerlijke redeneringen, die uitgedroogd, dat wil zeggen, verwijderd moeten worden, voordat het binnenleiden plaatsvindt; wat ook de oorzaak is, dat hun innerlijke redeneringen in dit werk worden onthuld; en indien deze niet werden onthuld, dan zou de mens die daarvan onkundig was, hoe inzichtsvol hij ook mocht zijn, gemakkelijk kunnen worden verleid.

701. En ik zag vanuit de mond van de draak en vanuit de mond van het beest en vanuit de mond van de pseudoprofeet, betekent dat het werd doorvat vanuit de theologie die gegrond is op de leer ten aanzien van de drievuldigheid van personen van de Godheid en op de leer van de rechtvaardigmaking door het geloof-alleen zonder de werken van de Wet.

Met de mond wordt de leer aangeduid en vandaar de prediking en het betoog, nrs. 453, 574; met de draak wordt de erkenning van drie goden aangeduid en van de rechtvaardigmaking door het geloof-alleen en vandaar de verwoesting van de Kerk, nr. 537; met het beest vanuit de zee, dat hier wordt verstaan, worden de mensen van de uiterlijke Kerk aangeduid, die in deze erkenning en dit geloof zijn, nrs. 567, 576, 577, 601; met de pseudoprofeet worden de mensen van de innerlijke Kerk aangeduid, die vanuit deze leringen de theologie leren; de

pseudoprofeet is eerder niet genoemd, maar het beest uit de aarde wordt nu zo genoemd, nr. 594.

Omdat nu al die dingen worden aangeduid met de draak, het beest vanuit de zee en de pseudoprofeet, die hier het beest vanuit de aarde is, zo volgt, dat met ik zag vanuit de mond van de draak en vanuit de mond van het beest en vanuit de mond van de pseudoprofeet, wordt aangeduid dat wat werd doorvat vanuit de theologie die is gegrond op de leer van een drievuldigheid van personen van de Godheid en op de leer van de rechtvaardigmaking door het geloof-alleen zonder de werken der Wet.

702. Drie onreine geesten, de vorsen gelijk, betekent dat louter redeneringen en begeerten opkwamen om de ware dingen te vervalsen.

Met de geesten worden hier eendere dingen aangeduid als met de demonen, aangezien terstond daarop wordt gezegd dat het geesten van demonen waren en met de demonen worden aangeduid de begeerten van de ware dingen te vervalsen, nr. 458; met drie wordt aangeduid alle dingen, nrs. 400, 405, hier dus louter redeneringen en begeerten; met de vorsen worden de redeneringen vanuit de begeerten aangeduid, omdat zij kwaken en geilheden zijn, hieruit blijkt dat met de drie onreine geesten, de vorsen gelijk, worden aangeduid louter redeneringen en begeerten van de ware dingen te vervalsen.

Met de vorsen wordt hier niet iets anders aangeduid dan met de vorsen van Egypte, omdat de verwoesting van de Kerk, die bij de Egyptenaren door wonderen plaatsvond, evenzo wordt beschreven, waarover bij Mozes: ‘Aharon strekte zijn hand uit over de wateren van Egypte en de vors klom op en bedekte het land; en daarna werden de vorsen verwijderd en bleven alleen in de stroom over’, (Exodus 8:1-10; Psalm 78:45; Psalm 105:30).

Dat de vorsen werden voortgebracht vanuit de wateren van Egypte en overbleven in de stroom, was omdat de wateren van Egypte en vooral de wateren van de stroom daar, betekenden de valse dingen van de leer, waar vanuit zij redeneerden.

703. Het zijn immers geesten van de demonen, betekent dat het de begeerten waren van de ware dingen te vervalsen en van te redeneren vanuit de valse dingen.

Dat met de demonen worden aangeduid de begeerten van de ware dingen te vervalsen, zie nr. 458; en omdat zij de vorsen gelijk waren, waren zij ook de begeerten van te redeneren vanuit de valse dingen, zoals in nr. 702.

704. Doende tekenen om heen te gaan tot de koningen der aarde en van het gehele wereldrond om die te vergaderen tot de oorlog van die grote dag van God Almachtig, betekent de betuigingen dat hun valsheden waarheden zijn en de aansporingen van allen in die gehele Kerk, die in dezelfde valse dingen zijn, om de ware dingen van de Nieuwe Kerk te bestrijden. Dat tekenen doen is getuigen en eveneens betuigen dat het waar is, zie de nrs. 598, 599; hier dat hun valse dingen waar zijn; met de koningen der aarde en van het gehele wereldrond, worden degenen aangeduid die voornamelijk in de valse dingen vanuit het boze zijn; hier al degenen die in dezelfde valse dingen zijn in de gehele Kerk; met de koningen immers worden degenen aangeduid die in de ware dingen vanuit het goede zijn en in de tegengestelde zin zij die in de valse dingen vanuit het boze zijn, nr. 483; met de aarde wordt de Kerk aangeduid, nr. 285; evenzo met het wereldrond, nr. 551; met heengaan om die tot de oorlog te vergaderen, wordt aangeduid hen aansporen tot de strijd, of om te bestrijden; met de oorlog immers wordt de geestelijke oorlog aangeduid, namelijk die van het valse tegen het ware en die van het ware tegen het valse, nrs. 500, 586; dat het is om de ware dingen van de Kerk te bestrijden, is omdat gezegd wordt: van de grote dag van God Almachtig; en met die dag wordt de Komst van de Heer aangeduid en dus de Nieuwe Kerk; dat dit met de grote dag daar wordt aangeduid, zal men verderop zien; er wordt gezegd dat de geesten van de demonen het zullen

doen, omdat met hen worden aangeduid de begeerten van de ware dingen te vervalsen en te redeneren vanuit valse dingen, nr. 703.

Hieruit blijkt, dat met de geesten van de demonen, tekenen doende om heen te gaan tot de koningen der aarde en van het gehele wereldrond, om die te vergaderen tot de oorlog van die grote dag van God Almachtig, worden aangeduid de betuigingen door degenen die worden verstaan onder de draak, het beest en de pseudoprofeet, nr. 701, 702, dat hun valsheden waarheden zijn en de aansporingen van allen in de gehele Kerk die in dezelfde valse dingen zijn, om de waarheden van de Nieuwe Kerk te bestrijden.

Dat met de grote dag van God Almachtig de Komst van de Heer wordt aangeduid en daarop de Nieuwe Kerk, staat vast uit vele plaatsen in het Woord, zoals: *'In die dag zal Jehovah alleen verhoogd worden'*, (Jesaja 2:11).

'In die dag zal Israël steunen op Jehovah, de Heilige Israëls in de waarheid', (Jesaja 10:20).

'In die dag zullen de natiën de wortel van Isai zoeken en Hem zal de rust heerlijkheid zijn', (Jesaja 11:10,11).

'In die dag zullen de ogen tot de Heilige Israëls schouwen', (Jesaja 17:7,9).

'In die dag zullen zij zeggen: Zie, Deze is onze God, Die wij verwacht hebben, opdat Hij ons bevrijde', (Jesaja 25:9).

'Mijn volk zal Mijn Naam leren kennen en in die dag ben Ik Hem Die spreekt, zie Mij', (Jesaja 52:6).

'Och, groot is de Dag van Jehovah en niet zal zijns gelijke zijn', (Jeremia 30:7).

'Zie, de dagen komende, waarop Ik een nieuw verbond zal maken en waarop voor Jehovah de stad zal gebouwd worden', (Jeremia 31:27,31,38).

'In die dagen zal Ik David een gerechte Spruit doen ontspruiten', (Jeremia 33:15).

'Zij zullen niet staan in de oorlog van de Dag van Jehovah', (Ezechiël 13:5).

'In die dag zal Michaël opstaan, de grote vorst, die voor de zonen van zijn volk staat. In die dag zal een elk weggerukt worden, die gevonden wordt geschreven te zijn in het Boek', (Daniël 12:1).

'In die dag zult gij roepen: Mijn echtgenoot. In die dag zal Ik een verbond met hen sluiten. In die dag zal Ik verhoren', (Hosea 2:15,17,20).

'Zie, Ik zal zenden Elia, eer dat de grote dag van Jehovah komt', (Maleachi 4:5).

'In die dag zal Jehovah zoals een kudde Zijn volk behouden', (Zacharia 9:16).

'In die dag zal Jehovah de bewoners van Jeruzalem beschermen', (Zacharia 13:1).

'Zie, de dag van Jehovah komt. Een enige dag, die Jehovah bekend zal zijn. In die dag zal Jehovah één zijn en Zijn Naam één. In die dag zal er een grote beroering zijn. In die dag zal op de bellen der paarden staan: De Heiligheid van Jehovah', (Zacharia 14:1,4,6-9,13,20,21).

Behalve deze plaatsen zijn er tal van andere, waarin onder de dag van Jehovah de Komst van de Heer wordt verstaan en dan de Nieuwe Kerk uit Hem, zoals in, (Jesaja 4:2; 19:16,18,21,24; 20:6; 22:20; 25:9; 28:5; 29:18; 30:25,26; 31:7; Jeremia 3:16-18; 23:5-7,12,20; 50:4,20,27; Ezechiël 24:26,27; 29:21; 34:11,12; 36:33; Hosea 3:5; 6:1,2; Joël 2:29; 3:1,14,18; Obadja 15; Amos 9:11,13; Micha 4:6; Habakuk 3:2; Zefanja 3:11,16,19,20; Zacharia 2:11; Psalm 72:7,8). En die dag wordt de Dag van Jehovah genoemd in, (Joël 1:15; 2:1,2,11; Amos 5:13,18,20; Zefanja 1:7,14; 2:2,3; Zacharia 14:1) en elders.

Aangezien de 'voleinding der eeuw', dat wil zeggen, het einde van de Oude Kerk daar is wanneer de Komst van de Heer en de aanvang van de Nieuwe Kerk is aangebroken, wordt daarom met de Dag van Jehovah op zeer veel plaatsen ook het einde van de vorige Kerk aangeduid en gezegd dat er dan gedruis, tumult en oorlogen zullen zijn, zie de verzameling van deze plaatsen in het werk 'de Leer van het Nieuwe Jeruzalem aangaande de Heer', nrs. 4,5.

705. Zie, Ik kom zoals een dief, gezegend hij die waakt en zijn bekleedselen bewaart, betekent de Komst van de Heer en dan de hemel voor hen die tot Hem schouwen en aanblijven in een leven volgens Zijn geboden, te weten de ware dingen van het Woord.

Dat komen zoals een dief, wanneer over de Heer wordt gehandeld, Zijn Komst betekent en dat dan de hemel is voor hen die goed hebben geleefd en de hel voor hen die boos hebben geleefd, zie nr. 164; dat diegene gezegend wordt genoemd die het eeuwige leven ontvangt, nr. 639; dat waken betekent geestelijk leven, dat wil zeggen, in de ware dingen zijn en in een leven daarnaar en tot de Heer schouwen, nr. 158; en dat zijn bekleedselen bewaren betekent in die dingen aanblijven tot aan het einde van het leven, de bekleedselen betekenen immers de bekleedende ware dingen, nr. 166, 212, 328; dus de geboden van de Heer in het Woord, omdat deze de ware dingen zijn; dit nu volgt in orde vanuit datgene wat voorafgaat, want wat voorafgaat, betreft de Komst van de Heer en de Nieuwe Kerk en verder de bestrijding van haar door hen die uit de Oude Kerk zijn; en omdat die strijd aanstaande is, worden degenen vermaand die in de ware dingen vanuit het Woord zijn, om daarin te blijven, opdat zij niet bezwijken in het gevecht waarvan in het volgende vers sprake is.

. Opdat hij niet naakt zal wandelen en zij zijn schaamte zien, betekent opdat zij niet zijn met hen die in geen ware dingen zijn en hun helse liefden verschijnen.

Met naakt wandelen wordt aangeduid zonder waarheden leven; met de schaamte van de naaktheid of de schaamdelen worden de vuile liefden aangeduid, te weten de helse liefden; en omdat gezegd wordt, opdat zij de schaamte niet zien, zo wordt er aangeduid opdat die niet verschijnen; dat met de naaktheid de onwetendheid omtrent het ware wordt aangeduid en met de schaamte van de naaktheid de helse liefde, zie nr. 213.

Deze dingen zijn gezegd tot hen die van de Nieuwe Kerk van de Heer zullen zijn, opdat zij de ware dingen aanleren en daarin blijven, aangezien zonder de ware dingen niet worden verwijderd de met hen meegeboren boosheden; deze boze dingen zijn de helse liefden; de mens kan weliswaar zonder de ware dingen zoals een christen leven, maar voor de mensen, maar niet voor de engelen; de ware dingen die zij zullen aanleren, zijn ten aanzien van de Heer en ten aanzien van de geboden, volgens welke zij zullen leven.

707. En hij heeft hen vergadert op de plaats, in het Hebreeuws geheten Armageddon, betekent de staat van de strijd vanuit de valse dingen tegen de ware dingen en de bedoeling om de Nieuwe Kerk te vernietigen, opkomend vanuit de liefde van de heerschappij en van de voorrang.

Met vergaderen op de plaats, hier tot het gevecht, wordt aangeduid, aansporen om te strijden vanuit de valse dingen tegen de ware dingen; dat het is de staat van de strijd, is omdat de plaats de staat van iets betekent; dat het is vanuit de bedoeling om de Nieuwe Kerk te vernietigen, is omdat de strijd tussen de oude en de nieuwe Kerk wordt verstaan en de bedoeling van de strijd is vernietigen; wat met Armageddon wordt aangeduid, zal hierna worden gezegd.

Eerst werd gezegd dat ‘de draak heenging om oorlog te voeren tegen de overigen van het zaad van de vrouw, die de geboden Gods bewaren en de getuigenis van Jezus Christus hebben’, (Openbaring 12:17); en verder dat ‘*het aan het beest vanuit de zee gegeven werd, oorlog te voeren tegen de heiligen*’, (Openbaring 13:7).

En in dit hoofdstuk *dat ‘de geesten van de demonen, uitgaand van de mond van de draak, van het beest en van de pseudoprofeet, heengingen tot de koningen der aarde, om hen te vergaderen tot de krijg van die grote dag van God Almachtig*’, vers 13 en 14.

Hier nu wordt gehandeld over dat gevecht zelf, waarvan de uitslag niet wordt beschreven, maar alleen de staat, die met Armageddon wordt aangeduid.

Met Armageddon wordt in de hemel de liefde van de eer, van de heerschappij en van de voorrang aangeduid en eveneens wordt in de Hebreeuwse taal met Aram of Arom de

verhevenheid aangeduid en de liefde vanuit de verhevenheid met Megiddon in de oude Hebreeuwse taal, zoals blijkt uit de betekenis ervan in de Arabische taal Hadad-Rimmon in het dal Megiddon aangeduid bij (Zacharia 12:11); in dat hoofdstuk wordt ook gehandeld over de Komst van de Heer en dan over het einde van de Joodse Kerk en over de aanvang van de door de Heer te instaureren Nieuwe Kerk en eveneens over de botsing tussen die Kerken en daarom wordt zo vaak in dat hoofdstuk gezegd ‘in die dag’ en met die dag wordt de Komst van de Heer aangeduid, zoals eerder in nr. 704; opdat men dit zal zien, zal ik de plaatsen aanvoeren: ‘In die dag zal Ik Jeruzalem stellen tot een steen van last voor alle volk. In die dag zal Ik alle paard met verbijstering slaan en de ruiter met zinneloosheid. In die dag zal Ik de leidlieden van Jehudah stellen zoals een oven des vuurs in het brandhout. In die dag zal Jehovah de bewoners van Jeruzalem beschermen, hoezeer er een struikelende onder hen zij. In die dag zal Ik zoeken te verderven alle natiën die tegen Jeruzalem komen’; en tenslotte: *‘In die dag zal er rouwklage zijn in Jeruzalem, zoals de rouwklage in Hadad-Rimmon in het dal Megiddon’*, (Zacharia 12:3,4,6,8,9,11); en in het volgende hoofdstuk: *‘In die dag zal er een bron geopend zijn voor het huis David en voor de bewoners van Jeruzalem. In die dag zullen de profeten beschaamd worden en een haren mantel aandoen om te liegen’*, (Zacharia 13:1,4).

Met die dag wordt de Komst van de Heer aangeduid en dan het einde van de Oude Kerk en de aanvang van de Nieuwe Kerk, zoals eerder is gezegd; wat echter daar met het dal van Megiddon wordt aangeduid, kan men niet zien, tenzij de reeks der dingen in dat hoofdstuk en in de beide volgende bij die profeet door de geestelijke zin wordt onthuld; deze reeks, omdat die aan mij is geopenbaard, zal worden gezegd, maar in een korte samenvatting.

In hoofdstuk 12 wordt bij Zacharia in de geestelijke zin beschreven, dat ‘de Heer de Nieuwe Kerk zal formeren’, vers 1.

Dat ‘er niet iets van leer dan zal zijn in de Oude Kerk en dat men haar daarom zal schuwen’, vers 2,3.

Dat ‘er geen verstand van het ware meer zal zijn, slechts bij hen die in het Woord zijn en die van de Nieuwe Kerk zijn’, vers 4.

Dat ‘dezen het goede van de leer uit de Heer zullen aanleren’, vers 5.

Dat ‘de Heer dan door de ware dingen van het Woord alle valse dingen zal vernietigen, opdat de leer van de Nieuwe Kerk niet iets anders dan het Ware zal leren’, vers 6,7.

Dat dan ‘de Kerk in de leer ten aanzien van de Heer zal zijn’, vers 8.

Dat ‘Hij zal vernietigen allen en alle dingen die tegen haar leer zijn’, vers 9.

Dat dan ‘de Nieuwe Kerk uit de Heer zal zijn’, vers 10.

En dat dan ‘alle en de afzonderlijke dingen van de Kerk in de rouw zullen zijn’, vers 10 tot 14.

Deze dingen zijn de inhoud van hoofdstuk 12 in de geestelijke zin.

De inhoud van het volgende hoofdstuk 13 is deze: dat ‘voor de Nieuwe Kerk het Woord zal zijn en dit voor hen geopend’, vers 1.

Dat ‘de valse dingen van leer en eredienst geheel en al zullen worden vernietigd’, vers 2,3.

Dat ‘het oude profetische of leerstellige zal ophouden en dat er niet langer de valsheden van leer zullen zijn’, vers 4,5.

Dat ‘de Heer door hen die in de Oude Kerk zijn, zal worden gedood, met de bedoeling om degenen te verstrooien die in Hem geloven’, vers 6,7.

Dat ‘zij die van de verwoeste Kerk zijn, zullen vergaan en dat zij die van de Nieuwe Kerk zijn, moeten worden gereinigd en geleerd uit de Heer’, vers 8,9.

Dit is de inhoud van hoofdstuk 13 in de geestelijke zin.

De inhoud van hoofdstuk 14 is de volgende: over ‘de worstelingen van de Heer tegen de bozen en over de verstrooiing van hen’, vers 1 tot 5.

Dat er ‘dan geen ware zal zijn, maar uit de Heer het Goddelijk Ware’, vers 6,7.

Dat ‘het Goddelijk Ware uit de Heer zal voortgaan’, vers 8,9.

Dat ‘het Ware in de Nieuwe Kerk zal worden vermenigvuldigd en daar ook niet het valse van het boze zal zijn’, vers 10,11.

Dat ‘hij die tegen die ware dingen strijdt, zich in valse dingen van elk geslacht zal begeven’, vers 12.

Dat ‘er dan vernietiging zal zijn van alle dingen van de Kerk’, vers 13 tot 15.

Dat ‘zij dan tot de eredienst van de Heer zullen toetreden, ook uit de natiën degenen die uiterlijk natuurlijk zijn’, vers 16 tot 19.

En dat ‘er dan het inzicht vanuit het goede van de naastenliefde zal zijn waar vanuit de eredienst is’, vers 20,21.

Dit is de inhoud van de drie hoofdstukken 12, 13 en 14 bij Zacharia in de geestelijke zin, die zijn onthuld, omdat daarin ook over de laatste staat van de Oude Kerk en over de eerste staat van de Nieuwe Kerk wordt gehandeld; en omdat er gezegd wordt dat zij moet worden vergaderd op de plaats, in het Hebreeuws genoemd Armageddon, staat vast, dat dezelfde dingen bij de profeet zijn gezegd over de laatste staat van de huidige Kerk en over de eerste staat van de Nieuwe Kerk.

Met Armageddon wordt aangeduid, zoals gezegd, de liefde van eer, heerschappij en voorrang; vanuit die liefde immers ontstaat de strijd en vanuit die en vanwege die ontstaat de rouwklage, die daar in de verzen 11 tot en met 14 van hoofdstuk 12 wordt beschreven.

Iets eenders wordt ook met Megiddon aangeduid in (2 Koningen 23:29,30; 2 Kronieken 35:20-24) maar in de geestelijke zin.

708. En de zevende engel goot zijn fiool in de lucht, betekent de invloeiing uit de Heer in alle dingen tegelijk bij de mensen van de Kerk van de hervormden.

Met de zevende engel die zijn fiool uitgoot, wordt, hier evenals met de vorige, de invloeiing aangeduid; met de lucht worden alle dingen van het doorvatten en het denken, dus van hun geloof, aangeduid, en dus ook hoedanig in het algemeen degenen zijn die in het van de naastenliefde gescheiden geloof daar zijn; want met de lucht wordt hun ademhaling aangeduid en de ademhaling stemt overeen met het verstand, dus met het doorvatten en het denken en eveneens met het geloof, omdat het geloof is van het denken volgens het doorvatten van het verstand; dat er deze overeenstemming is en dat in de geestelijke wereld eenieder ademhaalt volgens zijn geloof, is ten volle getoond in het werk ‘de Wijsheid van de Engelen aangaande de Goddelijke Liefde en de Goddelijke Wijsheid’, in het vijfde deel.

709. En er ging een grote stem uit van de tempel des hemels vanuit de troon, zeggende: Het is geschied, betekent zo geopenbaard door de Heer, dat alle dingen van de Kerk zijn verwoest en dat nu het Laatste Gericht aanstaande is.

Met de grote stem, uitgaande van de tempel des hemels, wordt de openbaring uit de Heer vanuit het binnenste van de hemel aangeduid; met de grote stem de openbaring en met de tempel des hemels wordt het binnenste van de hemel aangeduid, waar vanuit de invloeiing is, nr. 669.

Dat er gezegd wordt vanuit de troon, is omdat met de troon de hemel wordt aangeduid en eveneens het gericht; dat de hemel zo wordt aangeduid, zie de nrs. 221, 222; en het gericht, nr. 229; en wel, omdat nu is geopenbaard, dat alle dingen van de Kerk zijn verwoest, dus dat haar einde daar is en aan het einde van de Kerk wordt het gericht gehouden; en daarom wordt dit gezegd, toen de laatste engel zijn fiool uitgoot uit de tempel des hemels vanuit de troon; met het is geschied, wordt aangeduid dat het voleindigd is, dat wil zeggen, dat alle dingen van de Kerk zijn verwoest; zie nr. 676.

710. En er geschieden stemmen en bliksemen en donderslagen, betekent de redeneringen, de vervalsingen van het ware en de bewijsvoeringen vanuit de valse dingen van het boze in de Kerk bij hen die in het geloof-alleen zijn en het van zich afschuiven over de boze dingen bij zichzelf na te denken, aangezien zij daarvan niet willen wijken indien zij die wisten.

Dat met de stemmen, de bliksemen en de donderslagen, de redeneringen, de vervalsingen van het ware en de bewijsvoeringen vanuit de valse dingen worden aangeduid, kan vaststaan uit wat eerder in de nrs. 396, 530 is gezegd en uit eendere dingen daar.

Dat degenen die in het van de werken van de Wet gescheiden geloof en vandaar in de boze dingen van het leven zijn, het van zich afschuiven over de boze dingen bij zichzelf na te denken, omdat zij daarvan niet willen wijken indien zij die wisten, is zonder ontvouwing duidelijk; de ondervinding leert dit; de boze dingen immers zijn verkwikkelijk, omdat zij liefden zijn en van die verkwikkingen wil niemand wijken, tenzij men het oog richt op het leven na de dood en eerst op de hel hoedanig die is en daarna op de hemel hoedanig die is en daarover denkt buiten de daad van het boze; indien men dan ook tot de Heer schouwt en bedenkt wat het tijdelijke ten opzichte van het eeuwige is, of het niet zoals niets is, dan kan men nadenken over zijn boosheden en die willen weten en daarvan terugtreden.

Maar indien men zich heeft bevestigd in het geloof-alleen, dan zal men in zijn hart zeggen: ons theologisch geloof dat God de Vader Zich erbarmt ter wille van de Zoon, Die voor onze zonden heeft geleden, doet alle dingen, indien ik dit vanuit een zeker vertrouwen smee; dan denkt men niet over enig boze bij zich na; men zegt ook vanuit dit geloof bij zichzelf dat het boze niet verdoemt en dat de zaliging zuivere barmhartigheid is, en nog andere dergelijke dingen; zo blijft men aan in zijn boze dingen en verlustigt zich daarin tot aan het einde van het leven.

Zodanig zijn de redeneringen, de vervalsingen van het boze, die hier met de stemmen, de bliksemen en de donderslagen worden aangeduid.

711. En een grote aardbeving geschiedde, hoedanige niet is geschied van dat de mensen geweest zijn op de aarde, een zodanige aardbeving, dermate groot, betekent als het ware schuddingen, heftige opwindingen, omkeringen van alle dingen van de Kerk en hun weggetrokken worden van de hemel.

Dat met de aardbevingen de veranderingen van staat van de Kerk worden aangeduid, zie nr. 331; en omdat er lichtere en zwaardere aardbevingen zijn, hier de allerzwaarste, omdat er gezegd wordt, dat een zodanige aardbeving niet is geschied van dat de mensen op de aarde zijn geweest, is het duidelijk dat met de aardbevingen hier de schuddingen, de heftige opwindingen, de omkeringen van alle dingen van de Kerk worden aangeduid en hun weggetrokken worden van de hemel.

Er wordt ook van de draak, die de oude slang, duivel en satan wordt genoemd, gezegd *‘dat zijn staart het derde deel der sterren vanuit de tempel neertrok en op de aarde wierp’*, (Openbaring 12:4).

Eender ten aanzien van de geitenbok, (Daniël 8:10-12).

De Heer zegt ook ten aanzien van het einde van deze Kerk: *‘Alsdan zal grote verdrukking wezen, hoedanig niet is geweest van het begin van de wereld tot nu toe en ook niet zijn zal,* (Mattheüs 24:21).

Het einde van de Kerk wordt ook bij de profeten beschreven met de schuddingen, omkeringen, omwerpingen van de aarde en met meer dingen die tot de aardbevingen behoren.

712. En geworden is de grote stad tot drie delen en de steden der natiën zijn gevallen, betekent dat die Kerk ten aanzien van de leer door hen geheel en al vernietigd is, evenzo alle ketterijen die van haar afkomstig zijn.

Dat met de stad de leer van de Kerk wordt aangeduid, of wat hetzelfde is, de Kerk ten aanzien van de leer, zie de nrs. 194, 501, 502; vandaar worden aangeduid met de steden der natiën de ketterse leren of de ketterijen, die van haar afkomstig zijn en deze zijn er verscheidene; met tot drie delen worden, wordt aangeduid geheel en al vernietigd worden, want met verdeeld worden wordt in het Woord verstrooid worden aangeduid; de oorzaak ervan is dat die dingen zo niet samenhangen; en met drie wordt alles en het geheel aangeduid, nrs. 400, 505; vandaar

wordt met tot drie delen worden, geheel en al vernietigd worden aangeduid; met vallen, wat van de steden der natiën wordt gezegd, wordt ook vernietigd worden aangeduid; er wordt gezegd dat de stad tot drie delen werd en dat de steden der natiën zijn gevallen, omdat vlak daarvoor over een aardbeving was gesproken, waarbij zulke dingen gebeuren.

Onder de grote stad wordt de grote stad verstaan waarover eerder in hoofdstuk 11, vers 8 is gehandeld, die daar Sodom en Egypte wordt genoemd, nrs. 501-504.

Dat de stad de leer betekent en vandaar de steden de leerstellingen, is omdat met de aarde, in het bijzonder met het land Kanaän, de Kerk wordt aangeduid; en omdat de kerk Kerk is krachtens deze leer en volgens die leer, worden daarom met de steden de leerstellige dingen aangeduid; zij werden ook geleerd in de steden, omdat daar de synagogen waren en in Jeruzalem ook de tempel; vandaar is het, dat met Jeruzalem de Kerk wordt aangeduid ten aanzien van de leer in de universele zin.

713. En het grote Babylon is gekomen in de gedachtenis vóór God, om haar te geven de beker van de wijn der ontsteking van Zijn toorn, betekent dan ook de vernietiging van de dogma's van het rooms-katholieke godsdienstige.

Met Babylon als stad, zoals hier, wordt dat godsdienstige aangeduid ten aanzien van de dogma's en leerstellingen ervan nr. 631; met haar de beker van de wijn der ontsteking van de toorn Gods geven, wordt aangeduid verwoesten totdat er niets dan het boze en het valse is; dat dit met de beker van de wijn der ontsteking Gods wordt aangeduid, zie de nrs. 631, 632.

713. [a] En alle eiland is gevlucht en de bergen zijn niet gevonden, betekent dat er niet langer enig ware van het geloof was, noch langer enig goede van de liefde.

714. En een grote hagel, als het ware van het gewicht van een talent, daalde neer van de hemel op de mensen, betekent de afgrijselijke en wrede valse dingen, waardoor al het ware van het Woord en vandaar van de Kerk is vernietigd.

Dat met de hagel wordt aangeduid het valse dat het ware en het goede vernietigt, zie nr. 399; en omdat er gezegd wordt een grote hagel, als het ware van het gewicht van een talent, worden de afgrijselijke en wrede valse dingen aangeduid, waardoor al het ware en goede van het Woord en vandaar van de Kerk is vernietigd; dat er gezegd wordt van het gewicht van een talent, is omdat het talent het grootste gewicht van het zilver en eveneens van het goud was en met het zilver wordt het ware aangeduid en met het goud het goede en in de tegengestelde zin het valse en het boze, nr. 211.

Dat er gezegd wordt dat de hagel neerdaalde van de hemel op de mensen, is volgens de schijnbaarheden en daar vanuit en vanuit de overeenstemmingen is de zin van de letter van het Woord; het is hiermee iets eenders zoals met wat eerder is gezegd over de plagen, namelijk dat zij vanuit de hemel door de engelen op de mensen werden uitgegoten, terwijl het toch ware en goede dingen zijn, die uit de Heer worden neergelaten en die bij degenen die beneden staan, worden verkeerd in valse en boze dingen, nr. 673; ook in de geestelijke wereld bij hen, wanneer zij in redeneringen vanuit de valse dingen tegen de ware dingen van het Woord zijn, schijnt soms hagel neer te dalen en bij sommigen zwavel en vuur; en omdat deze dingen verschijnen in de atmosfeer boven hen en zoals vanuit de hemel, wordt er daarom vanuit die schijn gezegd, dat een hagel vanuit de hemel neerdaalde.

715. En de mensen lasterden God vanwege de plaag van de hagel, omdat die plaag zeer groot was, betekent dat zij, omdat zij bij zich zulke valse dingen hadden bevestigd, de ware dingen dermate ontkenden, dat zij die niet kunnen erkennen, vanwege de walgingen opkomend vanuit hun innerlijke valse en boze dingen.

Met God lasteren, wordt aangeduid ontkennen en niet erkennen dat de Heer alleen de God is van hemel en aarde, nrs. 571, 582, 697; evenzo het Ware van het Woord; omdat die plaag zeer

groot was, betekent vanwege die afgrijselijke en wrede valse dingen vanuit het bevestigde dogma ten aanzien van de rechtvaardigmaking door het geloof-alleen, nr. 714; en dat zij daarom niet kunnen erkennen, is omdat de bevestiging van het valse de ontkenning van het ware is.

Het schijnt alsof er wordt verstaan dat de plaag van de hagel zo groot was, dat zij vanwege de kwelling of de pijn waarmee de hagel hen sloeg, God lasterden; maar dit wordt daaronder niet verstaan, maar dat zij de ware dingen vanwege de valse dingen niet hebben kunnen erkennen; evenzo als eerder in dit hoofdstuk, waar gezegd wordt dat zij de Naam Gods lasterden vanwege de hitte, vers 9 en dat zij de God des hemels lasterden vanwege de pijnen en vanwege de zweren, vers 11; zie deze dingen ontvouwd in de nrs. 692 tot 697.

* * * * *

716. Hieraan zal ik deze gedenkwaardigheid toevoegen: in de geestelijke wereld sprak ik met bepaalde Engelse bisschoppen daar, over de werkjes die in Londen waren uitgegeven in het jaar 1758, namelijk over ‘Hemel en de Hel, over ‘het Nieuwe Jeruzalem en haar Hemelse Leer’, over ‘het Laatste Gericht’, over ‘het Witte Paard’ en over ‘de Aardbollen in het Heelal’.

Deze werkjes waren aan alle bisschoppen en aan verscheidene edelen of lords als geschenk gezonden; zij zeiden, dat zij ze hadden ontvangen en ze hadden ingezien, maar dat zij ze van geen waarde hadden geacht, hoewel ze kundig waren geschreven; en eveneens dat zij, wie zij maar konden, hadden afgeraden ze te lezen. Ik vroeg waarom zij dat hadden gedaan, terwijl daar toch verborgenheden over de hemel en de hel in stonden en over het leven na de dood en tal van andere dingen van de allergrootste waarde, die uit de Heer zijn onthuld voor hen die van Zijn Nieuwe Kerk, het Nieuwe Jeruzalem, zullen zijn.

Maar zij zeiden: ‘Wat gaan ons deze dingen aan?’; toen stortten zij hun afkeuringen uit tegen de werkjes, zoals zij eerder in de wereld hadden gedaan; ik hoorde hen aan en toen las ik hen het volgende voor uit de Apocalyps: ‘En de zesde engel goot zijn fiool uit op de grote rivier, de Eufraat; en uitgedroogd is zijn water, opdat bereid zou worden de weg der koningen van de opgang van de zon; en ik zag vanuit de mond van de draak, en vanuit de mond van het beest, en vanuit de mond van de pseudo-profeet, drie onreine geesten, de vorsen gelijk; het zijn immers geesten van demonen, die tekenen doen om heen te gaan tot de koningen van de aarde en van het gehele wereldrond, om die te vergaderen tot de oorlog van die grote dag van God Almachtig; en hij heeft hen vergaderd op de plaats in het Hebreeuws geheten Armageddon’, (Openbaring 16:12 tot 16); deze dingen werden voor hen ontvouwd en er werd gezegd, dat zij het waren en ook elders anderen die op hen lijken, die onder deze dingen werden verstaan.

Deze dingen die tot de bisschoppen werden gezegd, hoorde de koning, de grootvader van de koning die heden regeert, vanuit de hemel; en enigszins verontwaardigd zei hij: ‘Wat is dit?’ Toen keerde een zeker iemand onder hen, die niet met hen in de wereld een lijn had getrokken, zich tot de koning en zei: ‘Zij die u nu met de ogen ziet, hebben in de wereld gedacht en vandaar denken zij ook nu over het Goddelijk Menselijke van de Heer, zoals over het menselijke van een gewoon mens, en zij kennen alle zaliging en verlossing aan God de Vader toe en niet aan de Heer, dan alleen zoals aan de oorzaak ten behoeve van de uitvoering; zij geloven immers in God de Vader en niet in Zijn Zoon, hoewel zij weten vanuit de Heer, ‘dat het de wil van de Vader is, dat zij in de Zoon geloven, en dat zij die in de Zoon geloven, het eeuwige leven hebben, en dat zij die niet in de Zoon geloven, het leven niet zullen zien’; en nog dit, dat zij de naastenliefde, die geschiedt uit de Heer door de mens zoals uit hem, van het artikel van de zaliging verwerpen.

Terwijl hij verder sprak met de koning toonde hij de hiërarchie, die verscheidenen van hen aanhoudend najagen en ook uitoefenen, en die zij verstevigen door verbinding en

samenvoeging, die door de gezanten, boodschappers, brieven en gesprekken, gesteund door het kerkelijk gezag, zowel als door het staatsgezag, wordt onderhouden met allen van hun orde, waardoor zij bijna allen zoals één bundel samenhangen.

Het is door de hiërarchie ook bewerkt dat de bovengenoemde werken voor het Nieuwe Jeruzalem, hoewel die te Londen zijn uitgegeven, en aan hen als geschenk toegezonden, zo schandelijk waren verworpen, dat ze zelfs niet waardig waren gekeurd om opgenomen te worden in de boekenlijst.

Toen de koning dit hoorde, stond hij versteld, vooral daarover dat zij zo over de Heer hadden gedacht, Die toch de God van hemel en aarde is, en over de naastenliefde, die toch de godsdienst zelf is.

Toen werden, door het licht dat vanuit de hemel werd binnengelaten, de innerlijke dingen van hun gemoed en van hun geloof geopend, en de koning zag dit en zei toen: ‘Gaat heen! Och, wie kan zich zozeer daartegen verharden om iets te horen over de hemel en over het eeuwige leven’.

Daarna werd door de koning nagegaan, vanwaar zij zo’n universele gehoorzaamheid van de zijde van de geestelijkheid hebben, en het werd gezegd, dat die voortkomt uit de bevoegdheid die aan iedere bisschop in zijn diocese is verleend, om bij de benoeming in de kerken aan de koning slechts één persoon voor te dragen, en niet zoals in andere koninkrijken, drie kandidaten; en dat zij krachtens deze bevoegdheid eigenmachtig hun beschermelingen tot hogere ereposten en tot ruimere inkomsten kunnen bevorderen, eenieder volgens de gehoorzaamheid die hij betoont; het werd ook onthuld, tot hoever de hiërarchie kan voortschrijden, en dat zij tot zóver voortschrijdt, dat de heerschappij het wezenlijke is en de godsdienst het formele; ook werd de gloed om te heersen van deze personen geopend en door de engelen beschouwd, en het werd gezien dat die de gloed om te heersen degenen overtreft die in wereldlijke macht staan.

Einde hoofdstuk 16.